

Tập 9 – Vắc xin thời thơ ấu & Bệnh tự kỷ

Với Tiến sĩ Elizabeth Margolis

MÁY TẠO BỞI GOOGLE TRANSLATE

Deon (00:00):

Trong Vax Matters, chúng tôi đang tìm hiểu những điều quan trọng nhất về vắc xin. Chào mọi người. Cảm ơn vì đã lắng nghe. Tôi là Deon Guillory. Tập này của Vax Matters do Hiệp hội Tự kỷ Greater New Orleans mang đến cho bạn một phần. Họ đặt mục tiêu phục vụ toàn bộ cộng đồng tự kỷ trong khu vực Greater New Orleans và những người thân yêu của họ bằng cách cung cấp kết nối với sự hỗ trợ mà họ cần khi họ cần. Họ làm việc để tạo kết nối trong cộng đồng thông qua thông tin và giới thiệu, phát triển nguồn lực, các nhóm xã hội và hỗ trợ trực tuyến, các sự kiện cộng đồng, v.v. Người nghe có thể tìm hiểu thêm bằng cách truy cập asgno.org.

Deon (00:43):

Như bạn có thể đoán, tập này trả lời một câu hỏi được thảo luận nhiều. Thuốc chủng ngừa ở trẻ em có đóng một vai trò nào đó trong việc gây ra chứng tự kỷ không? Tham gia cùng chúng tôi để tìm hiểu sâu hơn về vấn đề này là Tiến sĩ Elizabeth Margolis, Tiến sĩ Y khoa về xương khớp tại Trường Y Đại học Tulane ở New Orleans. Giờ đây, nền tảng của cô ấy bao gồm chăm sóc những cá nhân bị khuyết tật trí tuệ và chậm phát triển, cũng như sự phát triển thời thơ ấu, rõ ràng, khiến cô ấy trở thành lựa chọn tốt nhất với tư cách là khách mời của chúng tôi cho chủ đề này. Chào mừng đến với Vax Matters, Tiến sĩ Margolis.

Tiến sĩ Margolis (01:15):

Cảm ơn bạn rất nhiều vì đã có tôi. Tôi rất vui khi được nói chuyện với bạn về chủ đề thực sự quan trọng này.

Deon (01:21):

Đúng. Nó rất quan trọng, và tôi, tôi rất vui vì bạn rất phấn khích bởi vì bạn biết đấy, đây đã là một chủ đề lớn trong một thời gian khá dài, và tất nhiên, với ...

Tiến sĩ Margolis (01:30):

Mm-hmm (khẳng định).

Deon (01:30):

... ừm, đại dịch COVID, uh, đại loại là, uh, đã lớn hơn nhiều. Uh, vậy, và đây là một chủ đề rất quan trọng mà chúng ta sẽ nói về. Vì vậy, chúng ta hãy vào nó. Bạn biết đấy, như chúng ta nghĩ về, uh, vắc xin và chứng tự kỷ, tại sao chúng ta không bắt đầu với chứng tự kỷ? Xin ông cho biết chính xác rối loạn phổ tự kỷ là gì? Bạn biết đấy, nó còn được gọi là ASD, và điều đó có nghĩa là gì?

Tiến sĩ Margolis (01:56):

Ừ. Đó, đó là một câu hỏi tuyệt vời. Tôi nghĩ rằng rất nhiều người đã nghe từ tự kỷ bị ném xung quanh, ừm, các nhà cung cấp dịch vụ chăm sóc sức khỏe, có thể bạn biết đấy, các bậc cha mẹ khác, những người trong cộng đồng ném ra những từ đó, nhưng không thực sự biết nó nghĩa là gì, ừm và từ quan điểm khoa học và đại loại, giống như hiểu biết cơ bản, đó là một chứng rối loạn thần kinh và phát triển ảnh hưởng đến cách mọi người tương tác với người khác, cách họ giao tiếp, cách

họ học và cách họ cư xử, ừm, và vì vậy tôi nói "Thần kinh", nó liên quan đến não và rối loạn phát triển, có nghĩa là nó là thứ mà chúng ta thấy trong quá trình phát triển của một đứa trẻ. Ừm, vì vậy, đó thường là trong vài năm đầu tiên của cuộc đời, ừm, thực sự là từ 0 đến 2.

Deon (02:46):

Trong, uh, rối loạn phổ tự kỷ, nó được phát hiện lần đầu tiên khi nào? Khi nào các bác sĩ nhận ra rằng đây là thứ mà, bạn biết đấy, một đứa trẻ đang phải đối mặt với?

Tiến sĩ Margolis (02:55):

Vì vậy, nó được mô tả lần đầu tiên có lẽ vào khoảng giữa những năm 1900, ừm, nhưng sự thật là các triệu chứng của chứng tự kỷ đã được mô tả khi có, đã xảy ra trước đó. Chỉ vào khoảng thời gian giữa những năm 1900 đó, ừm, các bác sĩ và nhà khoa học thực sự bắt đầu nghiên cứu nhiều hơn, đưa ra nhiều ý tưởng ngắn gọn hơn về cách họ nghĩ bạn nên chẩn đoán và điều trị cho một bệnh nhân có tự kỷ ám thị. Vào năm 2013, đó là khi Hiệp hội Tâm thần Hoa Kỳ của chúng tôi đưa ra các tiêu chuẩn chẩn đoán bệnh tự kỷ. Và vì vậy tôi nghĩ rằng thực sự trong 10, 20 năm qua là khi, bạn biết đấy, cộng đồng nói chung đã nghe nhiều hơn về chứng tự kỷ, và điều này đã thay đổi là sự mở rộng của cái gọi là phổ và, ừm, thực sự mở ra, ừm, trẻ em và người lớn sẽ rơi vào chẩn đoán này.

Deon (03:59):

Hừ! Và nó có ý nghĩa bởi vì, bạn biết đấy, vào cuối khoảng thời gian mà bạn đã đề cập, bạn nghe thấy nhiều cuộc trò chuyện về nó hơn và nhiều người tìm hiểu về nó hơn, bạn biết đấy, nếu họ có một người thân yêu, nếu, nếu phụ huynh có con có thể nằm trong danh sách này, cố gắng hiểu cách làm cho cuộc sống của chúng thoải mái nhất có thể, uh, với điều đó. Vì vậy, nó thực sự có ý nghĩa rằng, bạn biết đấy, nó đã xảy ra trong khoảng thời gian mà bạn đã đề cập bởi vì những cuộc trò chuyện đã phát triển trong vài năm qua.

Deon (04:29):

Uh, vào những năm 1990, chúng ta hãy quay trở lại thập kỷ đó. Đó là một thập kỷ tôi thích, uh, nhưng bạn biết đấy, vào những năm 1990, sự hiểu biết về chứng rối loạn phổ tự kỷ được mở rộng đáng kể, và chúng tôi cũng thấy xu hướng chẩn đoán ASD ngày càng tăng. Điều này là do có sự hiểu biết tốt hơn về các trường hợp nhẹ hơn và có thể nhận ra chúng tốt hơn, hay là do có điều gì đó trong môi trường có thể đã gây ra nó?

Tiến sĩ Margolis (04:58):

Tôi, tôi rất vui vì bạn đã hỏi câu hỏi này, ừm, bởi vì nó xuất hiện rất nhiều, và tôi nghĩ không chỉ với bệnh tự kỷ, mà với rất nhiều chẩn đoán sức khỏe tâm thần nói chung. Bạn biết đấy, chúng ta có những năm trước những năm 1990, có rất nhiều sự kỳ thị xung quanh những chẩn đoán này đến nỗi chúng không được nói đến. Họ không được chẩn đoán. Họ đã không được đối xử, ừm, như là, đáng kể như bây giờ. Vì vậy, vào những năm 1990, tuyệt đối là giai đoạn này mà ở đó, các bác sĩ thực sự tiếp tục tiến bộ trong việc nhận biết chứng tự kỷ và tìm ra chẩn đoán, và điều này đã thực sự dẫn đến những con số ngày càng tăng, ừm, và tôi nghĩ điều quan trọng là chỉ ra rằng bây giờ chúng ta biết về chứng tự kỷ, can thiệp sớm thực sự là chìa khóa thành công của một bệnh nhân được chẩn đoán mắc chứng tự kỷ.

Tiến sĩ Margolis (05:51):

Vì vậy, điều đó có nghĩa là bạn càng sớm chẩn đoán và nhận ra rằng một đứa trẻ mắc chứng tự kỷ, và chúng tôi thực hiện các biện pháp điều trị và trị liệu, và bạn biết đấy, tất cả những thứ đó, uh, thì

càng tốt, chúng có thể sẽ hoạt động sau này . Và do đó, sự thúc đẩy của các bác sĩ nhi khoa và bác sĩ tâm thần để chẩn đoán sớm, rõ ràng, có liên quan đến sự gia tăng, ừm, số lượng, giống như, các sự cố hoặc tỷ lệ mắc bệnh tự kỷ.

Deon (06:20):

Mm-hmm. Và sau đó, tôi rất vui vì bạn đã đề cập đến thực tế là chẩn đoán sớm tai và biết cách điều trị cho đứa trẻ để chúng trở thành một phần của xã hội vì dù sao đó cũng là điều mà cha mẹ nào cũng muốn cho con mình. , chỉ để họ lớn lên, khỏe mạnh và, bạn biết đấy, trở thành một phần của xã hội, và bạn biết đấy, cho dù đó là một công việc cụ thể mà họ muốn, bạn biết đấy, tạo ra ước mơ của họ, biến ước mơ của họ thành hiện thực, đại loại thế, đó là tất cả những gì cha mẹ muốn. Và do đó, chẩn đoán sớm có thể giúp ích cho điều đó.

Tiến sĩ Margolis (06:49):

Ừ. Và, và tôi nghĩ rằng bất kỳ ai ngoài kia có con mắc chứng tự kỷ, có người nhà mắc chứng tự kỷ, biết ai đó mắc chứng tự kỷ, ừm, đều có thể chứng thực rằng tự kỷ không có nghĩa là bạn không. sẽ trở thành một người thành công-

Deon (07:06):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Margolis (07:06):

... người đóng góp cho xã hội và hình thành các mối quan hệ và sống một cuộc sống hạnh phúc. Ừm, và vì vậy tôi nghĩ chỉ ra điều đó rất quan trọng. Ừm, nó được gọi là quang phổ là có lý do. Thực sự có rất nhiều nhóm người phù hợp với chẩn đoán này, nhưng điều đó không có nghĩa là họ không hạnh phúc và trẻ em cũng như người lớn hoạt động.

Deon (07:30):

Vâng, chắc chắn, uh, chỉ là, giống như mọi người. Bạn biết đấy, ... Mọi người chỉ muốn, được hạnh phúc và sống một cuộc sống, bạn biết đấy, và, uh, đó là điều tuyệt vời khi bạn đề cập đến chẩn đoán sớm đó để giúp điều đó trở thành hiện thực . Ừm , vậy hãy nói về điều này, uh, một phần của ... đã làm dấy lên nỗi sợ hãi về vắc xin, ừm, đủ loại, ừm, gây ra chứng tự kỷ ở trẻ em, và chúng tôi biết điều đó không đúng, ừm, nhưng điều này đến từ đâu? Bởi vì nó, nó là một thứ đã tồn tại khá lâu rồi, và nó không ... Có vẻ như nó, thỉnh thoảng nó vẫn xuất hiện trở lại, uh, thậm chí đặc biệt là với đại dịch. Ừm, hãy cho chúng tôi biết gốc rễ của điều đó là gì và nó lan rộng như cháy rừng như thế nào.

Tiến sĩ Margolis (08:43):

Tôi thấy rất nhiều bậc cha mẹ lo lắng về những gì vắc-xin này sẽ gây ra cho con tôi, ừm, và vào năm 1998, Andrew Wakefield, một bác sĩ ở Vương quốc Anh và một số đồng nghiệp của ông đã xuất bản một bài báo, um , trong một tạp chí có tên The Lancet, phát hiện ra rằng có một số trẻ em mắc chứng tự kỷ, và điều đó có liên quan đến, ừm, cái,, một loại vắc-xin nhất định, vắc-xin MMR. Ừm, và vì vậy, bạn biết đấy, sau khi bài báo này được xuất bản, nhóm những người thực sự sợ vắc xin và không muốn tiêm vắc xin hoặc tiêm vắc xin, ừm, đã có thể thực sự sử dụng, uh, cái này, bài báo này về cơ bản là hỗ trợ cho lý do tại sao, ừm, trẻ em không nên tiêm chủng.

Tiến sĩ Margolis (09:33):

Ừm, tôi nghĩ điều quan trọng là phải nói về, uh, loại kết quả của bài báo này và sự việc xảy ra sau đó, ừm, mà bạn biết đấy, rất nhiều người sẽ đưa ra bài báo này, nhưng quên đề cập đến bác sĩ này. bị mất giấy phép y tế của mình. Ừm, nghiên cứu của anh ấy được tài trợ bởi các luật sư với hy vọng kiện các nhà sản xuất vắc xin, uh, các nhà sản xuất, ừm, rằng có một số câu hỏi về việc anh ấy nhận được, uh, bạn biết đấy, tài chính và tiền bạc, liên quan đến vắc xin kháng nguyên đơn. Vì vậy, ừm, bạn biết đấy, đó chắc chắn là một bức tranh rất lầy lội, và bạn biết đấy, tất cả các nghiên cứu sau đó đều bác bỏ những gì ông ấy viết trong bài báo này.

Deon (10:18):

Ờ. Đó là, đó là ... A- và chúng tôi đã nói chuyện trước khi bắt đầu cuộc trò chuyện này, và thật là hoang mang về cách mà một tờ báo này gây ra điều này, và, uh, bạn biết đấy, bạn không thể, bạn không thể, ừm, xin lỗi một bậc cha mẹ khi có thắc mắc về vắc-xin và những gì nó có thể gây ra cho đứa trẻ đó vì tất nhiên, họ muốn điều tốt nhất cho con mình, nhưng bạn phải tin tưởng vào khoa học. Khoa học ở đó. Ừm, vậy, bạn biết đấy, đó là phần quan trọng, tin tưởng vào khoa học và tin tưởng vào bác sĩ nhi khoa mà bạn đang đặt những câu hỏi đó, và tôi, tôi, tôi, tôi rất vui vì bạn. đã đề cập, bạn biết đấy, bạn là một bác sĩ nhi khoa. Một số tài nguyên mà cha mẹ có thể tìm thấy, ừm, về an toàn vắc xin là gì? Bởi vì nó, nó, nó rất quan trọng, và là cha mẹ, bạn biết đấy, bất kể nó là gì, (cười) bạn lo lắng cho con mình vì nó, uh, bạn biết đấy, nó là con của bạn, và bạn, bạn, bạn, bạn muốn điều tốt nhất cho chúng, nhưng cha mẹ có thể tìm kiếm những nguồn nào để tìm, ừm, thông tin về sự an toàn của vắc-xin?

Tiến sĩ Margolis (11:24):

CDC là một lựa chọn tuyệt vời, Trung tâm Kiểm soát Dịch bệnh, ừm, NIH, Học viện Nhi khoa Hoa Kỳ, ừm, Hiệp hội Tự kỷ New Orleans, uh, và bác sĩ nhi khoa của bạn. Vì vậy, uh, bạn biết đấy, tôi nghĩ là tốt nhất ... Tôi nghĩ, vâng, bạn có thể Google. Đi tới CDC. Đi tới NIH. Hãy xem những nguồn uy tín này để giải thích tại sao những loại vắc xin này lại quan trọng. Những rủi ro, lợi ích, v.v. là gì? Ừm, nhưng cũng có cuộc trò chuyện này với bác sĩ nhi khoa của bạn. Đó là những gì họ ở đó để làm. Đó là những gì chúng tôi được đào tạo để làm. Chúng tôi muốn nói chuyện với bạn về lý do tại sao những loại vắc xin này lại quan trọng, cách chúng hoạt động. Ừm, và vì vậy, tôi nghĩ đó sẽ là nguồn tài liệu hữu ích nhất.

Deon (12:12):

Mm-hmm. Và sau đó, và, và và đừng ngại hỏi bất cứ câu hỏi nào cần thiết bởi vì, như bạn đã nói, đó là những gì bạn, các bạn được đào tạo về cách làm, và đó là những gì bạn ở đó để trả lời bất kỳ câu hỏi nào trong số đó.

Tiến sĩ Margolis (12:22):

Chắc chắn rồi. Tôi nghĩ, bạn biết đấy, uh, các bác sĩ mà tôi biết, tất cả các bác sĩ nhi khoa mà tôi biết, chúng tôi thích nói về vấn đề này. Tôi, uh, bạn biết đấy, tôi sẽ tận dụng được rất nhiều điều bất cứ khi nào tôi có thể, ừm, bạn biết đấy, dạy ai đó về vắc xin và tại sao nó lại quan trọng và cách nó an toàn và tất cả những thứ đó, nhưng, bạn biết đấy, đó là một phần công việc của tôi, và chúng tôi muốn làm điều đó.

Deon (12:48):

Khi nào trẻ thường được chẩn đoán mắc chứng tự kỷ? Bởi vì tôi biết, bạn biết đấy, bạn đã đề cập đến, phổ, và bạn biết đấy, tất nhiên, chẩn đoán sớm luôn là tốt nhất, nhưng điều gì, độ tuổi điển hình, ừm, bệnh tự kỷ có thể được tìm thấy ở một đứa trẻ là gì?

Tiến sĩ Margolis (13:02):

Tôi muốn mở đầu câu trả lời này, uh, loại câu trả lời tiếp theo là một câu khá quan trọng, ừm, chủ yếu là vì thời điểm chẩn đoán bệnh tự kỷ - được chẩn đoán trùng với thời điểm trẻ thường nhận phần lớn vắc xin. Ừm, và vì vậy bệnh tự kỷ thường được chẩn đoán, uh, từ 0 đến 2 tuổi. Bác sĩ nhi khoa sàng lọc, ừm, từ 16 đến 30 tháng. Có một số công cụ thực sự tuyệt vời mà chúng tôi sử dụng để sàng lọc. Ừm, ừm, bất kỳ- bất cứ ai có con, uh, điều này nên được thực hiện trong văn phòng bác sĩ nhi khoa của bạn. Nó được gọi là Danh sách kiểm tra sửa đổi cho chứng tự kỷ ở trẻ em, còn được gọi là MCAC. Ừm, và những gì mà màn hình này làm là nó xem xét, về cơ bản sự phát triển của con bạn và, ừm, sẽ theo dõi xem chúng có đáp ứng các mốc cụ thể hay không và nếu có bất kỳ mối quan tâm nào, về chứng tự kỷ, chúng tôi sẽ kiểm tra chẩn đoán thêm do bác sĩ nhi khoa của bạn thực hiện hoặc họ sẽ giới thiệu bạn đi làm điều đó, ừm, và điều đó được thực hiện trong hai năm đầu tiên và tôi nghĩ điều đó đặc biệt quan trọng để nhận biết vì điều này chỉ xảy ra trùng hợp với khi trẻ em đang nhận được phần lớn vắc-xin của họ, nhưng không có nghĩa là vắc-xin đó gây ra chứng tự kỷ.

Deon (14:26):

Mm-hmm. Ừ. Điều đó, điều đó thật tuyệt... Tôi, tôi rất vui vì bạn đã đề cập đến điều đó chỉ để hiểu và làm sáng tỏ điều đó bởi vì, bạn biết đấy, nếu ai đó có thể đã nghe điều đó, thì có lẽ họ đã cố gắng đưa hai và hai cùng nhau và nói, "Ồ, những loại vắc-xin này là nguyên nhân của điều đó," nhưng như chúng tôi đã đề cập trước đây, có một khoa học đã chỉ ra rằng điều đó không đúng. Ừm, bạn, bạn đã đề cập, bạn, uh, bạn biết đấy, độ tuổi mà trẻ em, ừm, thường được chẩn đoán là mắc chứng tự kỷ và về sự phát triển và mọi thứ. Ừm, có những dấu hiệu thực sự, giống như, rõ ràng rằng một đứa trẻ sẽ cho thấy rằng chúng có thể có những đặc điểm của chứng tự kỷ trong khi chúng đang ở trong những giai đoạn phát triển đó không?

Tiến sĩ Margolis (15:14):

Uh, bạn biết đấy, tôi nghĩ rằng, uh, cần một câu trả lời khá sắc thái. Tôi nghĩ chắc chắn có một số triệu chứng chính liên quan đến chứng tự kỷ. Ừm, khi chúng tôi chẩn đoán, chúng tôi xem xét những thứ cụ thể, như giao tiếp và tương tác xã hội, ừm, các hành vi hạn chế hoặc lặp đi lặp lại, ừm, hoặc, uh, rối loạn ngôn ngữ, nhưng tôi nghĩ rất khó để nói, chẳng hạn như một câu nói chung chung như, "Nếu điều này, điều này, và điều này đang xảy ra, thì nó phải là chứng tự kỷ." Ừm, tôi, tôi nghĩ, thực sự, nếu có các triệu chứng đáng lo ngại hoặc, hoặc các triệu chứng như trong danh sách kiểm tra đó mà màn hình dương tính, đó là lúc bạn chuyển sang bước tiếp theo của xét nghiệm chẩn đoán thêm. Vì vậy, bạn biết đấy, một đứa trẻ có thể bị chậm nói vì nhiều lý do, điều đó không có nghĩa là chúng mắc chứng tự kỷ.

Deon (16:05):

Mm-hmm. Ừ. Và đó, bạn biết đấy, đó sẽ là một trong những điều mà cha mẹ sẽ lo lắng, nhưng, như, uh, điều đó không cần thiết - nhất thiết có nghĩa là, uh, họ có thể mắc chứng tự kỷ. Họ chỉ có thể là một người nở muộn. Bạn biết đấy, họ có thể chỉ là một chút, bạn biết đấy, không nằm trên đường phát triển của đứa trẻ hàng xóm của bạn, bạn biết đấy, bạn biết đấy, Bạn có hiểu ý tôi? Bởi vì, đó là điều, đó là những gì chúng tôi làm với tư cách là con người. Chúng ta so sánh cuộc sống của chúng ta hoặc những gì chúng ta đang làm với một người nào đó bên kia đường, nhưng điều đó không nhất thiết có nghĩa là những gì đang xảy ra trong cuộc sống của chúng ta hoặc cuộc sống của con cái chúng ta không phải là điều đúng đắn.

Tiến sĩ Margolis (16:37):

Chắc chắn rồi. Tôi nghĩ, bạn biết đấy, bạn thực sự có thể đưa mình vào một, giống như, trong một Google Googling-

Deon (16:43):

Ồ, vâng.

Tiến sĩ Margolis (16:44):

... bạn biết đấy, "Con tôi nên làm gì ở tuổi này? Chúng không đứng. Chúng không nói làm nhảm. Chúng không làm thế này, thế kia." Rất nhiều độ tuổi phổ biến mà bạn biết đấy, những điểm chuẩn mà chúng tôi tìm kiếm, đây là mức trung bình hoặc trung bình và bạn biết đấy, hầu hết dân số đang làm gì và con bạn có thể chậm hơn một chút, họ có thể đi trước một chút, và điều đó không có nghĩa là họ sẽ không bắt kịp. Ừm, và vì vậy tôi nghĩ khi những nỗi sợ hãi này xảy ra và tôi không thể căng thẳng đến mức này, nói chuyện với bác sĩ nhi khoa là điều tốt nhất bạn nên làm vì họ sẽ là người nói, "Bạn biết không? Điều này là hoàn toàn bình thường o- và đây là kế hoạch, hoặc tôi hơi lo ngại về điều này, nhưng chúng ta hãy xem nó hoặc chúng ta hãy làm một số xét nghiệm chẩn đoán thêm ngay bây giờ." Ý tôi là, và thực sự người sẽ làm điều đó tốt nhất là bác sĩ nhi khoa, giỏi hơn rất nhiều so với Google.

Deon (17:35):

(cười) Đúng vậy, và tất nhiên, rất nhiều lần, khi bạn cố gắng nói chuyện với Tiến sĩ Google, bạn sẽ đi xuống một cái hố thỏ, (cười) và bạn tìm thấy tất cả những thứ khác có thể khiến bạn lo lắng không có gì và bạn chỉ cần có một cuộc trò chuyện với bác sĩ nhi khoa của bạn, bạn biết đấy, họ sẽ giúp bạn định hướng các bước tiếp theo cần thực hiện.

Tiến sĩ Margolis (17:56):

Chắc chắn rồi.

Deon (17:57):

Ừ. Tiến sĩ Margolis, có điều gì khác mà bạn muốn thính giả của chúng tôi biết thêm, uh, khi nói đến chứng tự kỷ và, và nó, và vắc xin và chỉ là tầm quan trọng của cuộc trò chuyện này?

Tiến sĩ Margolis (18:11):

Ừ. Tôi, tôi nghĩ, bạn biết đấy, vắc xin luôn là một chủ đề nóng. Có rất nhiều, ừm, các bài báo và nhóm, và bạn biết đấy, báo chí và tất cả các loại tài nguyên khác nhau, bạn biết đấy, đang nói với bạn 80 triệu điều khác nhau, từ các khía cạnh khác nhau, bạn biết đấy, chuyên nghiệp -vax, anti-vax, ừm, nhưng cuối cùng, tôi nghĩ đại loại là, uh, có những nguồn lực đã được kiểm tra, như CDC, như NIH, như AAP, bác sĩ nhi khoa của bạn, vì vậy những người, bạn biết, họ đã dành cả cuộc đời để nghiên cứu những thứ này, ừm, và, bạn biết đấy, sử dụng nó như một nguồn tốt, bạn biết không? Bạn đang nhận được loại thông tin khoa học để giúp hướng dẫn bạn ra quyết định, ừm, và đặc biệt là trong vấn đề này, cụ thể là với tư cách là một bác sĩ nhi khoa. Tôi nói với bệnh nhân của mình mỗi khi họ hỏi và nhắc nhở họ rằng không có khoa học nào chứng minh rằng có một mối liên hệ hoặc bạn biết đấy, vắc xin gây ra chứng tự kỷ. Vì vậy, đó chắc chắn không phải là lý do để không tiêm phòng cho con bạn, hãy tự tiêm phòng cho chính mình, ừm, và, bạn biết đấy, làm ơn, làm ơn, hãy truy cập những nguồn đó, nói chuyện với bác sĩ nhi khoa của bạn.

Deon (19:33):

Ừ. Lời khuyên tuyệt vời, ừm, Tiến sĩ Elizabeth Margolis. Cảm ơn bạn rất nhiều về cuộc trò chuyện tuyệt vời và cho chúng tôi cái nhìn sâu sắc về khoa học đằng sau tất cả bởi vì khoa học là điều chúng ta nên tuân theo để đưa ra những quyết định đúng đắn cho bản thân và gia đình.

Tiến sĩ Margolis (19:54):

Cảm ơn bạn rất nhiều vì đã có tôi.

Deon (19:54):

Chà, thật là một cuộc thảo luận tuyệt vời mà chúng ta đã có ngày hôm nay. Cảm ơn đã tham gia cùng chúng tôi. Chúng tôi hy vọng bạn để lại nhiều thông tin hơn. Chúng tôi sẽ gặp bạn lần sau.